

Rozporządzenie Rady Ministrów

z dnia 7 marca 1923 r.

o służbie przygotowawczej kandydatów na stanowiska służbowe I kategorii w Ministerstwie Spraw Zagranicznych oraz o egzaminie dyplomatyczno-konsularnym.

W wykonaniu art. 11 i 116 ustęp 3 ustawy o państwowej służbie cywilnej z dnia 17 lutego 1922 r. (Dz. U. R. P. № 21 poz. 164), zarządza się co następuje:

§ 1. Kandydaci na stanowiska służbowe I kategorii w Ministerstwie Spraw Zagranicznych winni złożyć przed dopuszczeniem do służby przygotowawczej, przewidzianej w art. 12 ustawy o państwowej służbie cywilnej, egzamin wstępny, po odbyciu zaś służby przygotowawczej egzamin dyplomatyczno-konsularny.

§ 2. Podania o dopuszczenie do służby przygotowawczej winny być wnoszone do Ministerstwa Spraw Zagranicznych.

Do podania należy dołączyć: metrykę urodzenia, dowód obywatelstwa polskiego, świadectwo dojrzałości, świadectwa i dyplomy studjów odbytych na którymkolwiek z uniwersytetów krajowych lub zagranicznych, ewentualnie na innych równorzędnych szkołach wyższych, wymienionych w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 27 lutego 1922 r. (Dz. U. R. P. № 22 poz. 183) lub rozporządzeniach je uzupełniających, świadectwo zdrowia oraz dokładne curriculum vitae.

Podania opiniuje komisja kwalifikacyjna Ministerstwa Spraw Zagranicznych.

§ 3. Przed dopuszczeniem do służby przygotowawczej kandydat zostaje poddany egzaminowi wstępnemu, który odbywa się przed komisją egzaminacyjną.

Celem tego egzaminu jest zbadanie ogólnego poziomu wykształcenia i uzdolnienia kandydata.

§ 4. Egzamin wstępny dzieli się na część pisemną i ustną.

Część pisemna, która winna poprzedzać egzamin ustny najmniej o jeden dzień, obejmuje:

- 1) wolne wypracowanie w języku polskim,
- 2) wolne wypracowanie w języku francuskim,
- 3) tłumaczenie wskazanego tekstu polskiego na francuski.

W części ustnej kandydat odbywa egzamin w formie colloquium na temat współczesnych zagad-

nień politycznych, ekonomicznych, społecznych lub naukowych, ewentualnie w formie 10-cio minutowego wykładu na jakikolwiek zadany temat.

Wynik egzaminu określa komisja egzaminacyjna jako zadawalający, lub niezadawalający. Uchwała zapada większością głosów.

Z egzaminu spisuje się protokół, w którym winien być wyszczególniony skład komisji egzaminacyjnej, tematy z wypracowań pisemnych i ich ocena, pytania egzaminu ustnego i ich ocena, tudzież ogólny wynik.

§ 5. Kandydat, który złożył egzamin wstępny z wynikiem zadawalającym, zostaje dopuszczony do służby przygotowawczej.

Służbę tę odbywa praktykant kolejno we wszystkich departamentach Ministerstwa Spraw Zagranicznych, zaznajamiając się z wszystkimi agendami Ministerstwa Spraw Zagranicznych oraz organizacją kancelarii.

W jaki sposób rozkłada się czas służby przygotowawczej w poszczególnych departamentach oraz sposób składania sprawozdań o pracy i kwalifikacjach praktykanta przez naczelników wydziałów określi Minister Spraw Zagranicznych.

§ 6. Służba przygotowawcza trwa rok przy uposażeniu według X stopnia służbowego.

O ogólnym wyniku służby przygotowawczej wydaje swoją opinię komisja kwalifikacyjna na podstawie sprawozdań naczelników wydziałów.

W razie ujemnego wyniku służby przygotowawczej można orzec przedłużenie jej, jednak najwyżej na przeciąg roku. Jeżeli ponowna ocena wypadnie dla kandydata ujemnie należy go ze służby zwolnić.

§ 7. Po ukończeniu służby przygotowawczej z zadawalającym wynikiem, praktykant winien się poddać egzaminowi dyplomatyczno-konsularnemu.

Celem ostatecznego przygotowania się do tego egzaminu, otrzymuje praktykant po ukończeniu służby przygotowawczej sześciotygodniowy płatny urlop.

§ 8. Egzamin dyplomatyczno-konsularny jest ustny.

W zakres jego wchodzi następujące przedmioty:

- 1) język angielski lub niemiecki,
- 2) historia dyplomatyczna i polityczna od r. 1715,
- 3) nauki ekonomiczne i społeczne,
- 4) geografia polityczna i gospodarcza,
- 5) prawo konstytucyjne porównawcze,
- 6) prawo międzynarodowe prywatne,
- 7) prawo międzynarodowe publiczne,
- 8) teoria i praktyka konsularna.

Szczegółowe wymogi z zakresu powyższych przedmiotów określi Minister Spraw Zagranicznych.

Kandydat obowiązany jest do zdania w języku francuskim egzaminu z historii lub prawa międzynarodowego publicznego.

Przewodniczący komisji egzaminacyjnej może na podstawie opinii odnośnego egzaminatora uwolnić kandydata od egzaminu z przedmiotów, wymienionych pod 3, 4 i 5, jeżeli kandydat wykaże, że przedmioty te wchodziły w zakres jego studiów uniwersyteckich i że złożył z nich odpowiedni egzamin. O uwolnieniu od egzaminu z tych przedmiotów

należy kandydata zawiadomić w chwili rozpoczęcia przezeń urlopu, przewidzianego w § 7.

§ 9. Wynik egzaminu ocenia Komisja egzaminacyjna na podstawie odpowiedzi z poszczególnych przedmiotów, według następujących zasad:

- 1) jako „dobry”, jeżeli kandydat wykazał dokładną znajomość przedmiotów egzaminacyjnych,
- 2) jako „dobry z odznaczeniem” z poszczególnych przedmiotów jeżeli kandydat w zakresie tych przedmiotów wykazał wybitną wiedzę i przygotowanie,
- 3) jako „dostateczny”, jeżeli kandydat dał odpowiedzi wystarczające,
- 4) w wypadku odpowiedzi niewystarczających komisja ocenia wynik jako „niedostateczny” i oznacza termin powtórzenia egzaminu.

Termin ten nie może przenosić roku, a egzamin może być powtórzony tylko w całości. W razie ponownego ujemnego wyniku egzaminu powtarzać nie wolno.

Uchwała komisji egzaminacyjnej zapada większością głosów. Przewodniczący komisji ma jeden głos. Egzaminatorom służy głos zależnie od ilości reprezentowanych przez nich przedmiotów egzaminu. Egzaminatorowie przedmiotów, od których kandydata uwolniono mają prawo głosu narówni z egzaminatorami przedmiotów egzaminowanych.

Z egzaminu spisuje się protokół, w którym winien być wyszczególniony skład komisji egzaminacyjnej, przedmioty od których kandydata uwolniono, pytania z każdego przedmiotu, ocena poszczególnych odpowiedzi, tudzież ogólny wynik egzaminu.

§ 10. Na dowód złożenia egzaminu dyplomatyczno-konsularnego, kandydat otrzymuje świadectwo, podpisane przez komisję egzaminacyjną.

Formularz świadectwa ustali Minister Spraw Zagranicznych.

Na podstawie świadectwa zostaje wpisany wynik egzaminu do wykazu stanu służby.

§ 11. Przewodniczącego i egzaminatorów komisji egzaminacyjnej dla egzaminu wstępnego i dyplomatyczno-konsularnego mianuje Minister Spraw Zagranicznych, a to przewodniczącego z pośród dyrektorów departamentów Ministerstwa Spraw Zagranicznych, egzaminatorów z pośród urzędników Ministerstwa Spraw Zagranicznych i Ministerstwa Przemysłu i Handlu, a ewentualnie z pośród urzędników innych działów zarządu państwowego za zgodą właściwego Ministra, lub z grona profesorów wyższych uczelni za zgodą Senatu.

Przewodniczący może być jednocześnie egzaminatorem.

§ 12. Ilościowy skład komisji egzaminacyjnej przy egzaminie wstępnym i dyplomatyczno-konsularnym, czas trwania oraz sposób odbywania egzaminu określi Minister Spraw Zagranicznych w instrukcji dla komisji egzaminacyjnej.

§ 13. Egzaminowi dyplomatyczno-konsularnemu poddać się muszą w terminie do 1 marca 1924 r. wszyscy urzędnicy do V stopnia służbowego włącznie, którzy pełnią służbę na stanowiskach I kategorii, a nie posiadają studiów wyższych.

Urzednicy ci, o ile nie zloza w tym terminie egzaminu, nie otrzymaja pisma ustalajacego i zostana zgodnie z postanowieniami art. 116 ustawy z dnia 17 lutego 1922 r. (Dz. U. R. P. № 21, poz. 164) i art. 6 ustawy z dnia 28 lipca 1922 r. (Dz. U. R. P. № 67, poz. 606) ze sluzby państwowej zwolnieni.

Postanowienie ostatniego ustępu art. 11 ustawy z dnia 17 lutego 1922 r. (Dz. U. R. P. № 21, poz. 164) znajdzie zastosowanie tylko w calkiem wyjatkowych wypadkach.

§ 14. Postanowienia niniejszego rozporzadzenia nie maja zastosowania do wypadkow mianowania na stanowiska honorowe.

§ 15. Rozporzadzenie niniejsze wchodzi w zycie z dniem ogloszenia.

Prezes Rady Ministrów

i w z. Ministra Spraw Zagranicznych: *W. Sikorski*
